

S C H E M A
S Y S T E M A T I S
T H E O L O G I C I,

Q V O D

I N P R A E L E C T I O N I B V S A N T E M E R I D I A N I S
T E R T I O H O C A N N O S C H O L A S T I C O

A B S O L V E T V R

I N C A T H O L I C A V N I V E R S I T A T E

A N G L I P O L I T A N A.

A N N O 1 7 8 4.

A N G L I P O L I,

T Y P I S S E B A S T I A N I V A L E N T I N I H A E R B E R G E R,

V N I V E R S I T A T I S T Y P O G R A P H I.

REVERENDI,
DOCTISSIMI DOMINI
AUDITORES!

Quo ordine hactenus, quamque curato Systematis nexu in studio nostro theologico per biennium sumus progressi, non abs re fore, aut male consultum iudico, Vobis D. D. A. A. huius tertii anni scholastici initio breuiter exponere cum propter eos, qui Sacrae Theologiae nouiter se consecrant praeteritorum plane ignari, tum etiam propter illos, quibus forsitan infida, vt solet, memoria non satis fideliter, et ordinatim ea omnia reuocat, quae iam vno, alteroue anno publicis in scholis explicari audiuerunt. Placeat igitur animis a Veritate non alienis percipere tam illa, quae iam antea ex hac cathedra dixi, in summam contrahentem, quam ea, quae adhuc dicturus sum, praenunciantem.

Duce Compendio celeberrimi Viri P. Gazzanigae Authoris nostri scholastici, sic in Christianae Religionis studium ingressum fecimus, vt primo loco generatim de Religione diceremus, quid sit, quamque hominibus non tantum utilis, verum etiam necessaria. Dein reuelatam a Deo dari posse Religionem, eamque actu existere ex tribus potissimum notis, videlicet ex Miraculis, Prophetiis, ipsaque interna doctrinae Diuinitate contra Naturalistas ostendimus, insuper has easdem Veritatis diuinae notas nulli alteri Religioni praeterquam soli Christianae esse proprias. Inde ex mundi historia veteris illius Iudaicae, et nouae legis Christianae originem esse genuinam monstrauimus, hisque Scriptis, et antiquorum Patrum in fide conspirantium traditae doctrinae diuinam aequae competere auctoritatem. Denique controuersiarum, quae inter tam diuersa hominum plerumque malo affectu

adfectu abreptorum studia de legis interpretatione oriri solent, necessarium esse iudicem, id quidem facile perspeximus, talemque statuimus vniuersalem Ecclesiam, id est Corpus cum suo Capite, Christi in terris Vicario•coniunctum.

Posito hoc quasi fundamento, et rebus hisce, quae summi omnino momenti sunt, haud sane perfunctorie, sed quam fieri poterat, diligentissime pertractatis, tum vero ex reuelatis fontibus de Deo tractare incepimus, eiusque existentia, ac singulis perfectionibus, quas quidem perspicere hominibus licet, demonstratis primi anni curriculum absoluimus.

Altero anno Mysterium Sanctissimae Trinitatis in veteri Testamento obscurius, in nouo quam clarissime reuelatum, singulariter autem *Filii* diuinitatem omni, quo poteramus, firmissimorum argumentorum adparatu aduersus veteres Arianos, et novos Socinianos per primum semestrem vindicauimus. A Deo ad res creatas progressi hoc adspectabile Vniuersum ex nihilo fuisse creatum, et intra sex dies sapientissime ordinatum docuimus. Tum in specie de Angelorum creatione, ac malorum quidem lapsu et malitia, de bonorum vero erga nos pietate et officiis loquuti ad hominum creationem nos conuertimus, et alterum conclusimus semestrem primorum parentum peccatum, atque inde propagatam in Vniuersitatem hominum originalem maculam, eiusdemque effectus deplorandos contemplati.

Tertius nunc annus scholasticus est D. D. A. A. quem Deo propitio, & auspice inchoamus, quo etiam pro absoluenda Theologia constituto telam cepti nostri Systematis oportet perficere. Quam ob rem vt omnibus etiam ipsis, qui non desunt, maleuolis manifestum sit relicto licet tempore Vacationis filo, attamen haud quaquam abrupto nostras denuo connecti praelectiones; praenio hoc schemate, quod quidem propter duram temporis, in quo viuimus, necessitatem a linea directrice Authoris nostri longius discedet oportune

portune tamen rediturum, ante oculos omnium ponere constitui materias in Collegiis nostris antemeridianis cum studii theologici cursu hoc anno absolueudas.

I.

De ultimo fine hominis, qui solus Deus est.

2.

De humanae animae spiritualitate.

3.

De eiusdem libertate.

4.

De immortalitate animae.

5.

De proemio, vel poena mortem corporis immediate subsequente.

6.

De generali corporum resurrectione ad iudicium universale.

7.

De fine mundi, et adiunctis.

8.

De fabuloso regno Millenariorum, cuius umbram hodie aeterno aetate quidam resuscitant.

9.

De inaequalitate retributionis aeternae pro diuersitate meritorum.

10.

De causa meriti, et necessitate Mediatoris.

11.

De necessaria fide omnium temporum in Redemptorem.

12.

De Messia per Prophetas praedicto.

* Inde ab aduentu Saluatoris in carne incipiunt materiae praelectionum pomeridianarum.

Professor Froelich.